

og den vil da falde paa den mere Belhavende med 550 Kroner og paa hver af de mindre Belhavende med 50 Kroner. Alt under Forudsætning af, at her er Tale om en Kommuneskat. Tænke vi os nu imidlertid Fattigskatten i de samme Kommuner afløst med en Statskat, saa vil Resultatet blive — jeg slaar de to Kommuner sammen, og saa vil den samlede Fattigkat altsaa blive 2000 Kroner. —, at den bliver at udrede af 20, hvoraf den ene er en Mand, der har en Indtægt af 11000 Kroner, og de øvrige hver en Indtægt af 1000 Kroner. Fattigbyrden bliver da at udrede med 6½ pCt. og falder saaledes, at den mere Belhavende kommer til at betale 715 Kroner, medens hver af de Andre, der have den ringere Indtægt, ikke komme til at svare mere end 65 Kroner. Altsaa, naar vi tage det nærmere i Die, bliver Resultatet det, at efter det kommunale Beskatningsystem vil en Fattigbyrde af 2000 Kroner komme til at hvile paa den rige Mand, der har en aarlig Indtægt af 11000 Kroner, med 550 Kroner, og paa hver af de 19 fattige Mænd, der kun have en Indtægt af 1000 Kroner aarlig, med i Gjennemsnit 76 Kroner og nogle Øre; men efter Statsbeskatning vil den samme Fattigbyrde af 2000 Kroner, fordelt paa de samme Skatteydere, komme til at hvile med 715 Kroner paa den Rige og ikke med mere end 65 Kroner paa hver af de Fattige. Jeg forlanger ikke, at de Herrer skulle følge alt dette; men ville de videre regne efter, ville de komme til at se, at naar Fattigskatten er Kommuneskat, medfører dette, at de rige Skatteydere komme til at svare mindre, end de skulde, og de fattige mere end de skulle. Jeg tror, at det ansøgte Exempel er ifstand til at vise, at jo mere vi faste Fattighjælpen over paa Staten, jo mere vi gjøre den til en Statskat i Stedet for til en Kommuneskat, desto mere komme vi til ikke blot en ligelig, men ogsaa en retfærdig, til Eonen svarende Fordeling af Fattigskatten. Det er kun dette, jeg vil gjøre opmærksom paa. Det er et af de Momenter, der gjøre, at jeg anser det for saa overordentlig vigtigt, at vi i denne Lov blive staaende ved at beholde Fattighjælpen væsentlig som kommende fra Statskassen og ikke fra Kommunekassen. Jeg indrømmer, at det har sine Vanskeligheder med Hensyn til Kontrollen, og at vi der komme ind paa Noget, som ganske vist ikke er almindelig anerkendt, skjøndt det dog maaske er mere anerkendt, end man tror, thi der er i alt Fald givet adskillige Bemyndigelser til at trække paa Statskassen, imod at der af Bedkommende præsteres et lige Beløb, og her er jo forlangt den samme Garanti, nemlig, at den vedkommende Kommune skal give sit Tilskud; det er altsaa ikke en ubetinget Ret, men kun den samme Ret, der gives til forskjellige nyttige Foretagender, en Ret til at trække paa Statskassen i Forhold til, hvad man selv flyder til. Dette

forekommer mig ikke at være saa farligt; men Fordelene derved synes mig at være langt større end Ulemperne, og jeg kan i det Mindste endnu ikke se, at de Udveie, der ere ansøgte, nemlig enten at lade det Hele falde bort og lade det blive til en Kommnehjælp, eller at sætte en Grændse for Tilskudene, ere heldige. Men naturligvis kan dette Punkt saavel som andre gjøres til Gjenstand for Overveielse i et Udvalg. Hovedsagen er, at Sagen kommer i Udvalg. Det er saa overordentlig vigtigt efter den Maade, hvorpaa Udvalget skilte sig fra Sagen i Fjor, at den lige saa frisk, som den kom fra Udvalget i Fjor, kommer ind i det igjen, og at man ikke nøies med at rette paa Forslaget fra de enkelte Forslagsstilleres eller enkelte andre Medlemmers Side. Da det naturligvis er i Udvalget, at den væsentligste Del af det vil finde Sted, skal jeg indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg her har gjort.

Jagerslev. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds udtaler ganske rigtigt, at Udvalget skilte sig ifjor, og han bemærkede, at det var det, der var saa overordentlig uheldigt. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det dog til Syvende og sidst maatte være rigtigt, naar man ikke kunde enes, at man saa yttrede sig positivt i Stedet for negativt. Det ærede Medlem har overordentlig stor Ret, naar han sagde, at man ikke fra begge Sider har arbejdet paa dette Lovforslag eller det tilsvarende, der ifjor blev indbragt. Hvis det ærede Medlem vil erindre det, vil han se, at en stor Del Indvendinger, som jeg fremsatte ved 1ste Behandling her ifjor, bleve tagne tilfølgende i Udvalget, ligesom jeg i Udvalget fremsatte en Række af Indvendinger, der ogsaa bleve tagne tilfølgende, hvilket den Gang blev erkendt af det ærede Medlem for Velle Amts 3die Valgkreds (Th. Rielsen). Det var altsaa ingen rigtig Bemærkning af det ærede Medlem. Men det gik den Gang, som det jo maatte gaa, og det blev jo ogsaa bebudet fra første Dieblil, at der ingen Sandfynlighed var for Enighed om den Ting, naar § 4 væsentlig forblev usforandret. Der er flere Punkter, hvor jeg ikke kan erkende, at det ærede Medlems Bemærkninger ere rigtige. Naar det ærede Medlem sagde, at min Kasse var tom, naar hans var fuld, saa er det heller ikke rigtigt. Det kan være, at hans er noget fuldere, men den anden er ikke tom. Det veed det ærede Medlem meget vel, naar han vil efterse Bestemmelserne. Men her er naturligvis forskjellige Opfattelser. Jeg udtalte sidst og vedkjender mig endnu, at hvad det gjaldt om, var at organisere Noget, som i Hovedtrækkene var frivilligt, og saa komme til Hjælp, idet jeg mente, at det er en for det private Samfund fuldkommen passende og værdig Opgave at høre den frivillige Understøttelse op, og det var ogsaa tidligere Mening her, nemlig et Aar tidligere. Hvis de Herrer have saa